

The Signifier and the Petrified Kok&Deiman 05.03—02.04.2016 MoMart Amsterdam

Digitale archeologie

Door Lotte van Geijn

Als digitale archeologen gaan Tom Kok en Jan Willen Deiman te werk. Niet met een kwastje wordt het verleden voorzichtig blootgelegd, maar zorgvuldig onderzoeken Kok&Deiman het voorspelde. Een digitale bouwtechnische tekening is de belofte voor de perfecte toekomst. Alsof zij een hand door het tweedimensionale vlak van het beeldscherm hebben gestoken en de afzonderlijke arceringen naar zich toe hebben getrokken. Arceringen die in geordende patronen materialen representeren. Zand, water, grind, maar ook natuursteen, sierbeton, loofhout, zink en bijvoorbeeld brons zijn door de moderne mens tot steriele en onherkenbare symbolen getransformeerd.

Het is een beeldend voorbeeld voor de obsessie voor controle, de menselijke behoefte aan beheersing en ordening van de wereld om haar vatbaar en beheersbaar te maken. In de hand die Kok&Deiman teruggetrokken hebben uit de digitale wereld liggen vijf zorgvuldig gekozen symbolen: beton, moeras, water, slib en kwarts. Niet met een spatels, houwelen en troffels, schepjes en kwastjes, maar met siliconen mallen, oxide-pigmenten, gietbare kunststof en kunstvoor onthullen Kok&Deiman een tot dan toe onzichtbare wereld.

Zo geordend en perfect als de arceringen de digitale tweedimensionale wereld inrichten, zo chaotisch vermengen hun nieuwe driedimensionale broertjes- en zusjesmodellen zich nu over de uitgestrekte vloer.

Uitgezoomd is het werk *Hatchings!* als de schuimkoppen die achterblijven op het strand wanneer een golf zich uitsteekt en weer terug spoelt. De afzonderlijke (schuim) belletjes zijn niet waarneembaar, net als de gematerialiseerde arceringen vloeien ze samen tot één visueel beeld. Maar zoem je in dan wordt zichtbaar dat ieder gecreëerd object uniek is. Door net afwijkend te zijn in zijn kleur of imperfect van vorm.

De representatie van materiaal is door Kok&Deiman zelf gematerialiseerd, maar de representatie van de representatie is uiteindelijk een opzichzelfstaand werk geworden. Iets dat bedacht en ontworpen is door de mens, zoals bijvoorbeeld het netwerk van internetverbindingen, is voorbij het menselijke beheersbare gegroeid en gedraagt zich nu als een nieuw natuurverschijnsel. *Next Nature*, zoals wetenschapper Koert van Mensvoort het mooi verwoord. We cultiveren de natuur totdat het gecultiveerde zich weer als natuur gaat gedragen.

De titel van de tentoonstelling refereert deels aan de theorie *the signifier and the signified* van de Zwitserse taalwetenschapper Ferdinand Saussure. Waarin hij het verschil tussen de materiële vorm en het mentale concept aanduidt. Kok&Deiman leggen de contradictie tussen het ontwerp en de realiteit bloot. Ze herinterpreteren onze werkelijkheid, wetende dat er niet één waarheid bestaat, alles context gebonden is en daardoor in constante verandering. Hun samenwerking als kunstenaarsduo creëert een dynamische werkproces. En tegelijkertijd is het onontkoombaar dat het letterlijk zorgt voor meerdere perspectieven die zich vermenging in elk enkel beeldend werk. Het werk fungeert als een transformator waarmee zij voor ons de complexiteit van onze hedendaagse werkelijkheid blootleggen. Een werkelijkheid die zich steeds meer lijkt te abstraheren door de illusie van de mens om te kunnen beheersen en te controleren, maar die uiteindelijk toch onderworpen is aan de wetten van de natuur.

The Signifier and the Petrified Kok&Deiman 05.03—02.04.2016 MoMart Amsterdam

Digital archeology

By Lotte van Geijn

As digital archaeologists Tom Kok And Jan Willem Deiman proceed. Not with a brush the past is gently exposed, but they carefully examine the predicted. A digital architectural plan is a promise for the perfect future. It is as if they have put a hand through the two dimensional surface of the screen and pulled out the individual hatchings. Hatchings which represent materials in ordered patterns. Sand, water, grind, but also natural stone, decorative concrete, hardwood, zinc and for example bronze, all transformed by the human mind into sterile and unrecognizable symbols.

It is a visual example of the human obsession for control, the need for mastering and organising the world in order to make sense of it. The hand of Kok&Deiman, pulled out of the digital world, shows five accurate chosen symbols: concrete, marsh, water, silt and quartz. Not with spatulas, pickaxes and trowels nor with shovels and brushes, but with silicone molds, oxide pigments, pourable plastic and artificial ivory Kok&Deiman reveal a not yet visible world.

Despite the perfectly structured way in which the hatchings design the two dimensional world, their new three dimensional 'brother and sister' models chaotically blend in on the vast plain.

The work *Hatchings!* looks like sea spume that is left behind after the wave has come ashore and subsequently withdraws. The separate bubbles are not visible, just like the materialised hatchings they dissolve into one visual image. But when you focus

on the individual objects they become visible and you will notice that every created object is unique, because of its deviating color or its imperfect shape.

With Kok&Deiman the representation of the material is materialised, but the representation of the representation has eventually become independent work. Something that is invented and designed by men, for example the network of internet connections, has grown beyond our control and acts as a whole new natural phenomenon. The scientist Koert van Mensvoort calls it the *next nature*. We cultivate the nature until the cultivated starts acting like nature again.

The title of the exhibition refers partly to the theory, *the signifier and the signified* of the Swiss linguist Ferdinand Saussure, in which he refers to the difference between the physical form and the mental concept. In their work Kok&Deiman illuminated the difference between the design and the reality. They reinterpret our reality, knowing that there is not one truth. Everything depends on its context and therefore everything is in constant change. Their collaboration as artist duo creates a dynamic working process. And at the same time it is inevitable that this collaboration literally provides multiple perspectives that are blending in in every single art work. Their work acts as a transformer with which they uncover the complexity of our present reality. A reality that is becoming increasingly abstract by the illusion that human beings master and control their surroundings, while ultimately still being submissive to the laws of nature.